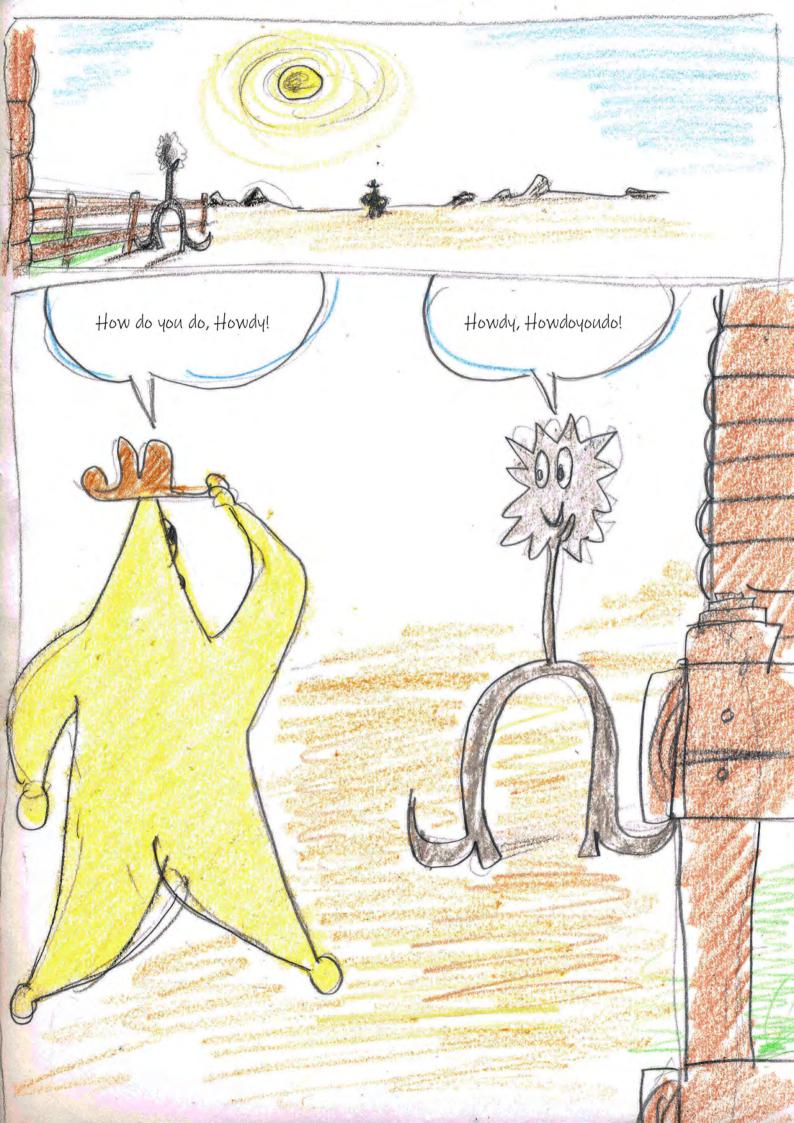
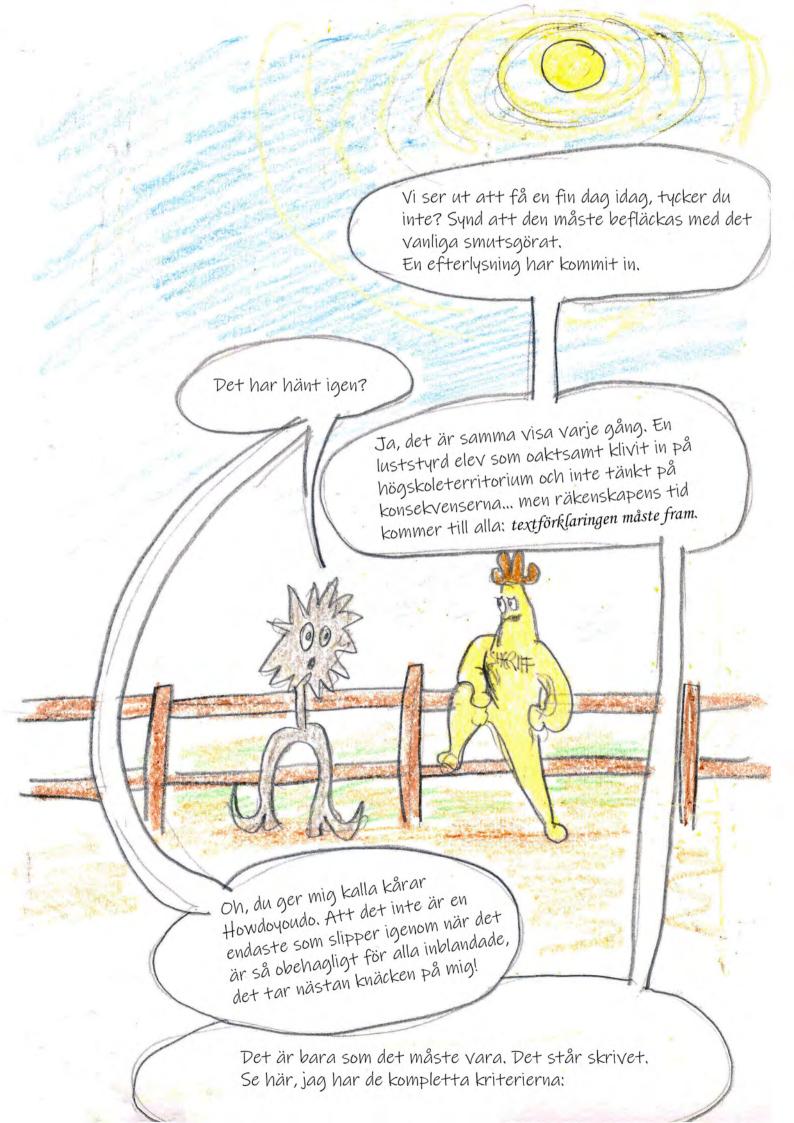
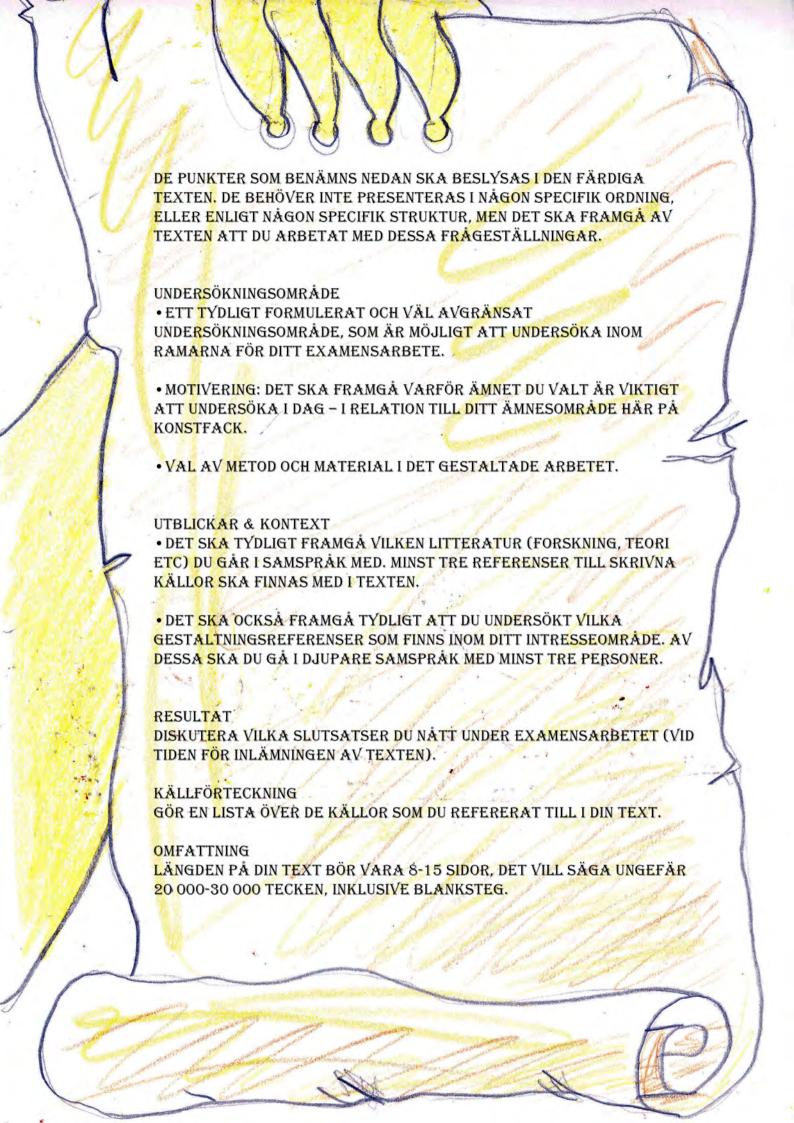
STILL-LIFESTOCK

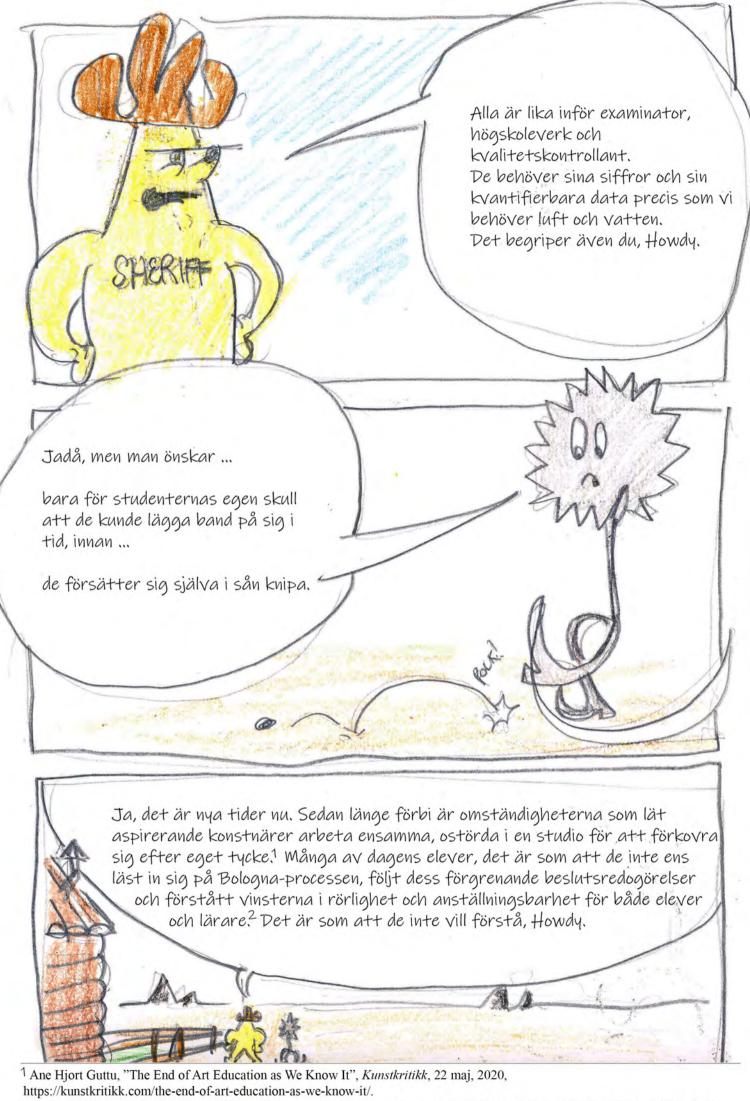
Howdy & Howdoyoudo i jakt på hårda fakta om ett mjukt examensarbete

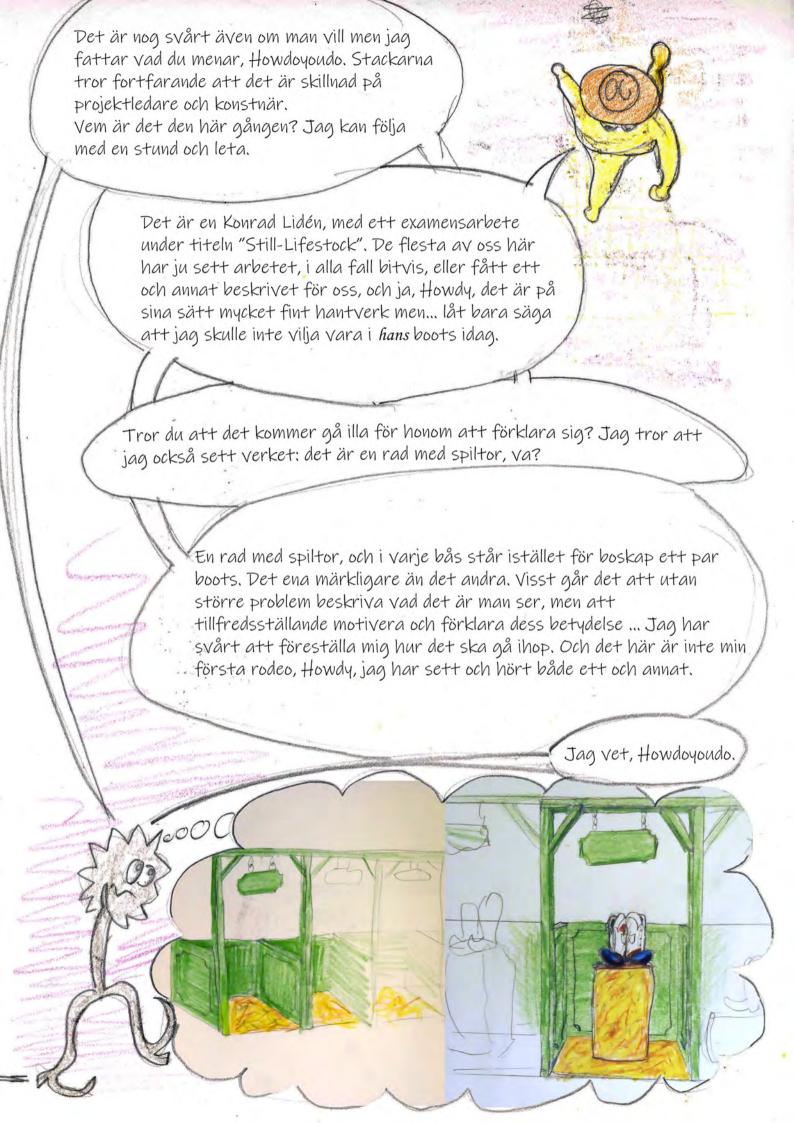

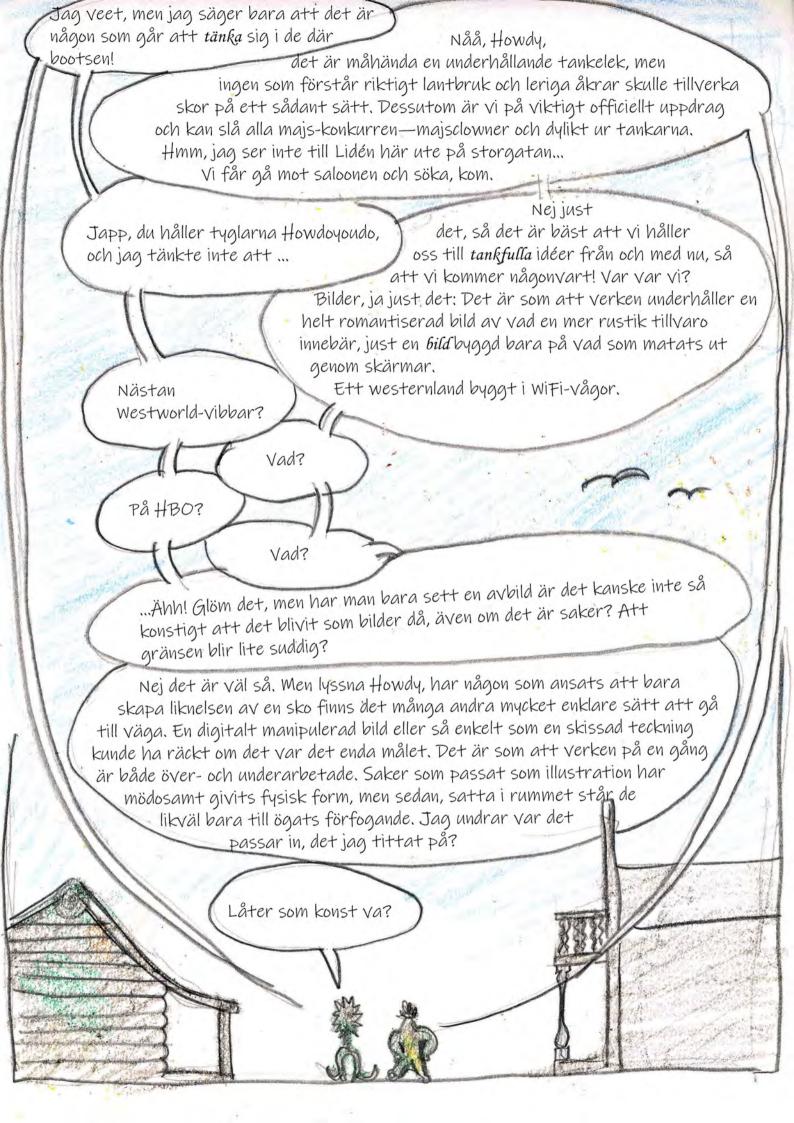

2 European Higher Education Area (EHEA), European Higher Education Area and Bologna Process [webbsida], https://ehea.info.

Haha, Howdy, du gör det inte svårt för dig! Men ok, Howdy, låt oss börja där. Jag tänker på en definition av konst som delvis utgår från en analys av ett annat konstverk med skor: Martin Heideggers exemplifiering av van Goghs målning "Ett par skor" från 1886 i sin text "Konstverkets ursprung". Som bekant kretsar skriften kring väsensskillnaderna mellan ting, don och konstverk... Kul. snälla väck mig sen när föreläsningen är över! Hardy-har-har, Howdy! Jag får väl hålla mig kortfattad och ta det i väldigt breda drag. Heidegger utgår ifrån den mänskliga erfarenheten, eller specifikt hur hans upplevelse ter sig, för att nå en allmängiltig förståelse av hur tillvarons olika element är beskaffade. Han menar att ett konstverk besitter väsensknutna säregenheter. Verkets varande – vilket kanske lite klumpigt går att översätta till mötet med verket – är ett sanningsskeende, enligt Heidegger. Verkets existens, betraktad av Heidegger som ett skeende, kännetecknas av två simultana egenskaper: dels att det uppställer världen, dels att det framställer jorden, vilka är ömsesidigt beroende fenomen. Världen är den sfär inom vilken vi som människor kan vara verksamma och jorden en yta varpå en värld kan vecklas ut, i en förenklad tolkning. Inom denna pågående process som är verkets väsensknutna verkan, dess varande, upprätthåller världen och jorden varandras existens i en harmonisk strid, Vari sanningens väsen sätts i verket inom konstverket. Sanningens väsen förutsätter någonting som är, för att själv kunna ske. Sanningens skeende är alltid *unikt*, det vill säga historiskt betingat. Genom skeendet sätts värld och jord i en specifik beskaffenhet, och blottar sig i förhållande till denna. Ett konstverk ger sanningen möjligheten att vara, alltså att ske på nytt, genom att springa fram i en given form som tillstår den.3 De här är väldigt hårdkokta, ... ähum? specifika filosofiska begrepp hos Heidegger, men jag tror ungefär att det går att sammanfatta som att konstverk fungerar som

konstverkets verkan. Förstår du?

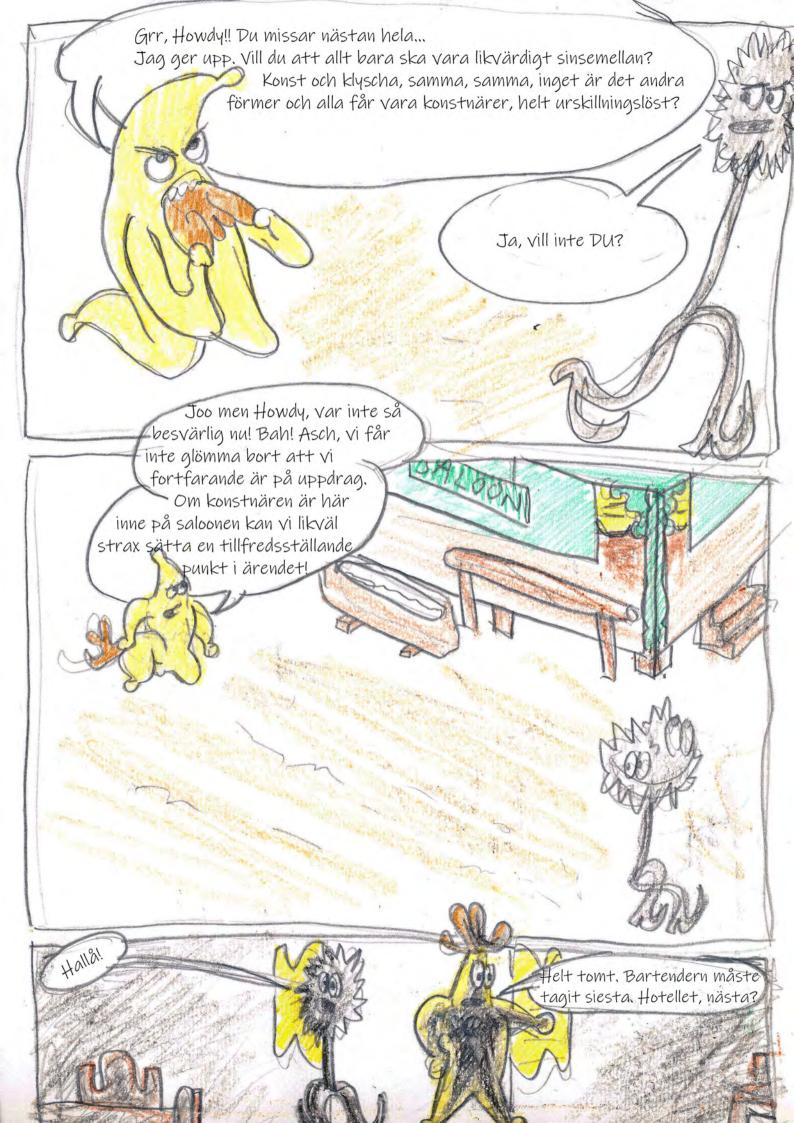
förståelsevärld. Även om det inte är en gängse förståelse så är, blir, den ändå verklig i kraft av

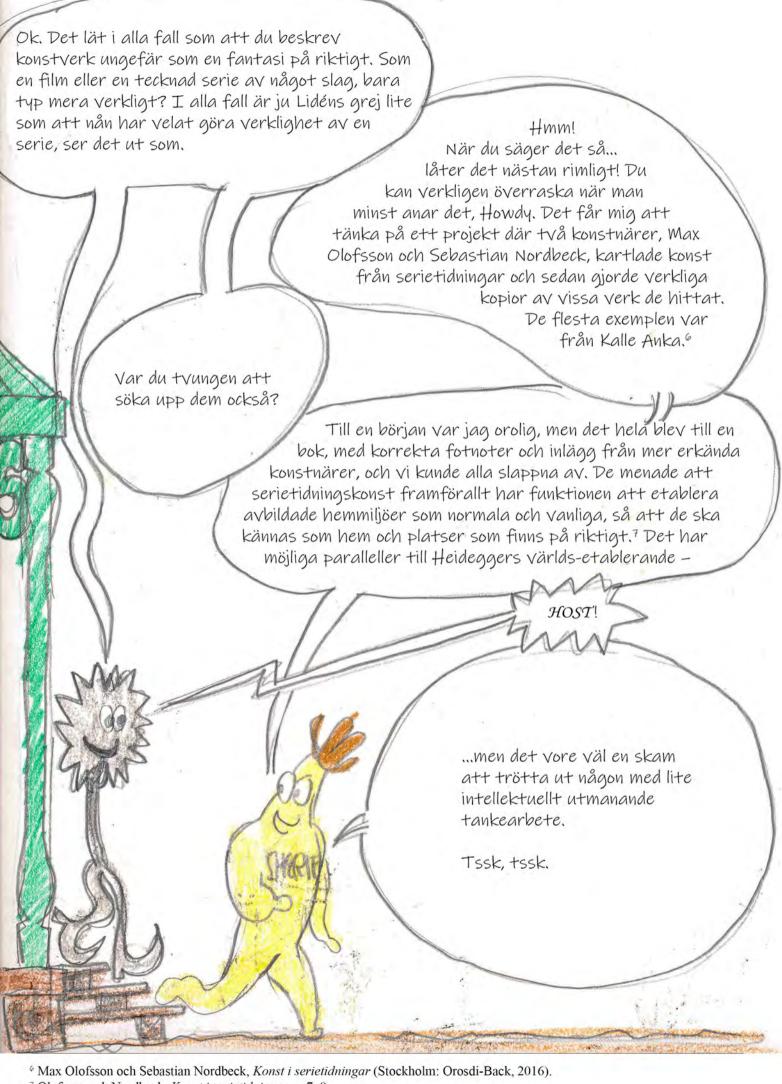
erfarenhetshändelser som i kraft av sig själva öppnar en

Hrmf, ok, ... förstår du? det blir kanske lite för komplicerat för att ta djupare här och nu, men hör här hur Heidegger pratar om van Goghs avbildning av ett par bondskor: Ur den dunkla öppningen till skodonens uttrampade inre stirrar arbetsstegens möda. I skodonens styvnade tyngd finns uppdämd inhärdigheten i de långsamma stegen längs de vitt utsträckta oh ständigt ensartade fårorna på åkern, över vilken en snål vind viner. Vid lädret låder jordmånens fukt och fetma. Under sulorna drar byvägens enslighet förbi, allt medan aftonen sjunker. I skodonen klingar jordens förtegna tillrop, dess stillsamma skänkande av mognande säd och dess outtalade vägran att släppa till sig på det vintriga gärdets öde träda. Genom dessa don drar den klaglösa änglsan för brödets trygghet, den ordlösa fröjden över att nöden än en gång är överstånden, bävan vid födselns ankomst, och skälvan inför den från alla hål hotande döden. Dessa don hör jorden till, de är hägnade i bondkvinnans värld. Ur denna hägnade hemmahörighet stiger donen själva fram till sitt vilande i sig Och så: själva.4 Van Goghs målning är en uppenbaring av vad donet, dvs det här paret bondskor, i sanning är. Detta varande träder härmed fram i sitt varas oförborgadhet. /.../ I konstverket har det varandes sanning satts i verket. "Sätta" säger här: få att stanna kvar. Ett varande, ett par bondskor, kommer i verket att stå in i ljuset av sitt vara. Det varandes vara når in i sitt framträdandes ständighet.5 Trollbindande, inte sant? Ursäkta, vad? Jag trodde att du höll på att få värmeslag, som du svamlar Howdoyoudo! Men snälla - försök i alla fall ta in något! Ett konstverk vecklar ut och levandegör ett nät av associationer, och den öppningen tror jag att Heidegger vill att vi ska ta på allvar som någonting angeläget, något av verklig vikt för hur vi begriper tillvaron! Så, har Du kunde jag dummat ner det tillräckligt för ju ha sagt det så direkt, om det var det du ville ha fram! Det visste jag väl redan, att konst är lite som en tankenöt, fast utan något svar... sådär mystiskt...

⁴ Heidegger, Konstverkets ursprung, s. 27–28.

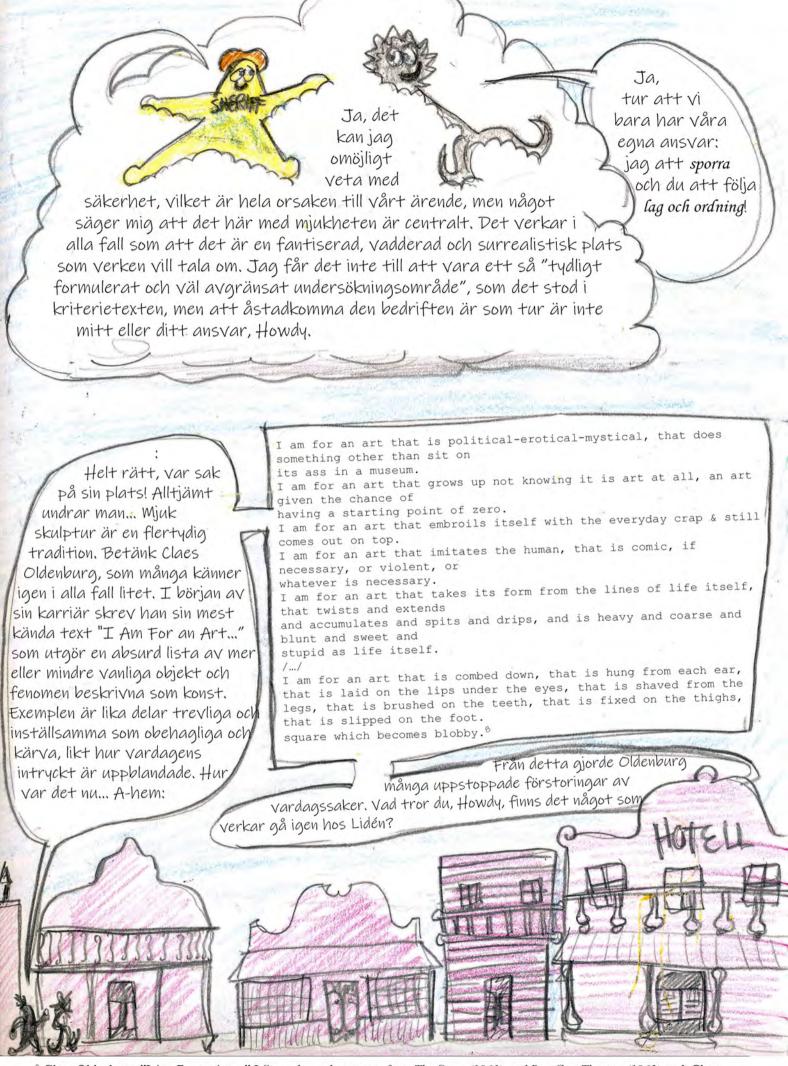
⁵ Heidegger, Konstverkets ursprung, s. 30.

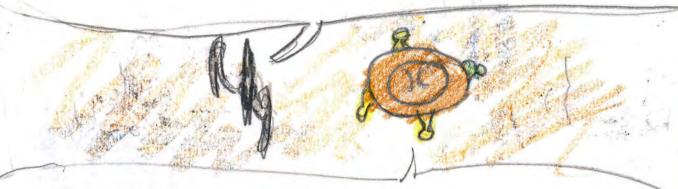
⁷ Olofsson och Nordbeck, Konst i serietidningar, s. 7–8.

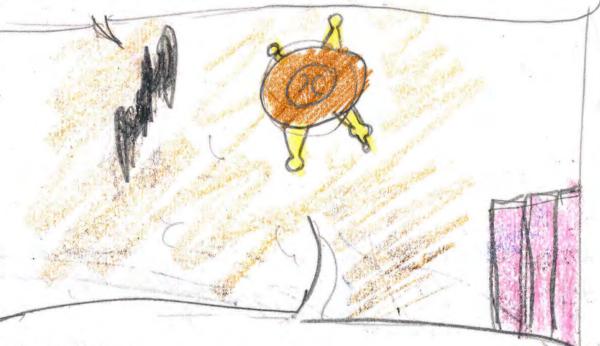
⁶ Claes Oldenburg, "I Am For an Art..." I *Store days: documents from The Store (1961) and Ray Gun Theater (1962)*, red. Claes Oldenburg och Emmet Williams (New York: Something Else Press. 1967), s. 39–42.

JA, hörde du vad du sa? "Slipped on the foot"! Det är som bootsen!! Men de ser mycket gulligare ut än vad Oldenburgs text låter. Så utöver "slipped on the foot" är det mest "comic", "stupid as life itself" och "blobby" som är lite samma tycker jag.

Mmm, jag håller med om at Lidéns verk inte visar upp någon skarp kant likt känslan frammanad i texten. Men det kanske finns andra exempel. Al Freeman är en annan samtida konstnär som jobbar med mjuk skulptur. Har du sett några av hennes verk, Howdy?

Japp. Handlar typ om toxisk maskulinitet, och konsten är lik Oldenburgs för det är också vardagliga grejer som är mjuka. Båda de två gör så mjuka skulpturer att de är liksom slappa och lealösa. Det blir kul men ger också en lite sorgsen touch.

Håll kvar i den tanken! Dags att kika in på hotellet här och se om vi kan räta ut några frågetecken en gång för alla.

Jag tror det. Det är sant att jag läst
Oldenburgs uttryck
beskrivet som lika delar
komiskt och depressivt, och sett Freemans pösighet
tolkat som väsentligt för att sticka hål på

förhärskande föreställningar om manlighet och dess attiraljer, så som det ämnar göra. 10 Jag håller med dig, Howdy, om att jag inte riktigt kan känna igen detta anslag i det jag sett av Lidén. Hmm, i så fall bör vi nog hellre snegla åt ytterligare en annan konstnär inom

genren: Hein Koh.

Koh! Den har ett livligt barnasinne: stora glansiga blommor, frukter och grönsaker!

Ja, hon har uppgivit att hon inspireras att ta till löjligt sentimentala och

barnsliga uttryck av att iaktta sina egna barn. 11
Av våra tre exempel tycker jag att Koh mest liknar i
uttryck det som jag ser hos Lidéns verk, och precis som hos vår
efterlyste student är det i hennes fall svårt att ta del av
djupgående textförklaringar. Jag har i korthet förstått att
hennes uttryck inspireras av popkonst, surrealism och hur
fetischisering av varor formar längtan och begär. 12

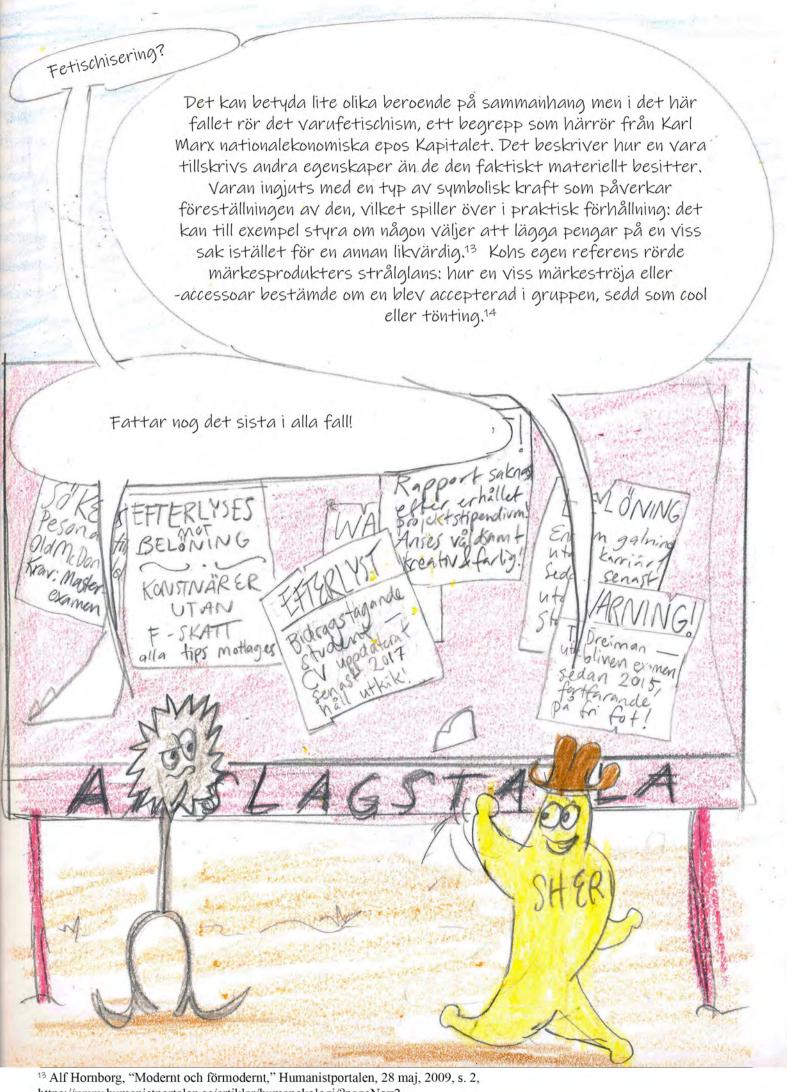
^q Randy Kennedy, "Claes Oldenburg Is (Still) Changing What Art Looks Like", *The New York Times Style Magazine*, 16 oktober, 2017, https://www.nytimes.com/2017/10/16/t-magazine/claes-oldenburg.html.

¹⁰ Zachary Fischman, "FLAT: Al Freeman + Daniel Boccato," Carl Kostyál, 29 november, 2018, https://www.kostyal.com/exhibitions/flat/.

¹¹ Claire Selvin, "The Constant Gardener: Hein Koh Talks Parenting, Photoshop, and Her Sprawling Rockefeller Center Show", *ARTnews*, 19 februari, 2019,

https://www.artnews.com/art-news/artists/constant-gardener-hein-koh-talks-photoshop-parenting-sprawling-rockefeller-center-show-11 833/.

¹² Zoe Koke, "A Conversation with Hein Koh," *The Editorial Magazine*, 13 augusti, 2019, http://the-editorialmagazine.com/hein-koh-zoe-koke/.

https://www.humanistportalen.se/artiklar/humanekologi/?pageNo=2.

¹⁴ Koke, "A Conversation with Hein Koh."

Kanske har Lidén intressen och motiv liknande Kohs. Jag tycker i alla fall det ser ut som att verken försöker förhöja och förstärka vissa utvalda detaljer, fetischisera om man så vill: mest uppenbart cowboyboots, men också hö, majs, komönster och så vidare. Detaljerna för med sig en sträng av symboliska värden i och med att de belyser och framställer vår tillvaro här i vilda västern på olika sätt, beroende på vilka som lyfts fram. Varför tror du att Lidéns verk framställer de här detaljerna som de gör, uppmjukade? Har det någon koppling till någon av de exemplen jag kom att tänka på?

Ja, jag tror det är som Koh när hon är barnslig. Allt det mjuka gör ju att det är helt barnsäkert, noll skaderisk! Och spiltorna påminner typ om barnsängar dessutom.

Aha! Ja det är såklart kvaliteér som går att se i mjukhet: tryggt, omvårdande, oskadliggörande ... Alla har vi en gång legat insvepta i en mjuk filt, helt fria från bekymmer. Howdy, att tänka på den tillvaron fyller mig med ro. Det får mig också att bli varse något i titeln jag inte uppmärksammat tidigare: "Still-Lifestock" har en tydlig referens till den konsthistoriska hörnstenen stilleben-måleri. Den sortens avbildning, objekt utan människor, har alltid slagit mig som just rofylld. Avskalad all rörelse påförd av människans många förehavanden, ej heller ansatt av dramatiken i ett utomhuslandskaps storskalighet. Kvar har bilderna det lilla, som hålls inom räckvidd. Men vilken aspekt av stilleben ska våra tankar uppmärksammas på? En tolkning av stillebenmåleri ...

¹⁵ Jamie Dubs, "Leeroy Jenkins," Know Your Meme, 30 april, 2009, senast uppdaterad 3 september, 2020, https://knowyourmeme.com/memes/leeroy-jenkins.

https://seriewikin.serieframjandet.se/index.php/Gr%C3%A5ben_och_Hjulben.

I boken "Looking at the Overlooked: Four Essays on Still Life Painting" går
Norman Bryson igenom hur och varför saker avbildats i stilla vila. Vår samtida, ofta
svepande, förståelse av stilleben som motivgenre finner sitt ursprung i 1600-talets Spanien, men
redan ett antal hundra år före Kristus, i antik grekisk och sedermera romersk kultur förekom
illusoriska bilder av mat och världsliga ting i kompositioner som relaterade till, men inte själva
avbildade, människan. Dessa Xenia-bilder som överlevt har hittats direkt på vägg och antas ha
utgjort ett tecken på sofistikation i rikemanshem. Det handlade för grekerna om att visa
gästfrihet genom att erbjuda förnödenheter, avbildade och fysiska, till den eller de gäster de lät
inhysa i sitt hem. Värden gav rena råvaror som gästen fick tillaga separat, dels för att visa
respekt för gästens autonomi, och för att samtidigt ställa sig själv och gästen
likvärdiga som människor inför den natur som härskade
utanför hemmets väggar. 17

Mysigt!

Som att få en vän genom en gemensam fiende?

Ungefär så, ja.

I dessa muralbilder menar Bryson att motiven uppvisade en symbolisk pendelrörelse mellan två poler som hölls isär: å ena handen natur, å andra handen kultur. Inom representationen av natur svallade den över av resurser redo att förtäras direkt utan tillagning, att plocka från grenen så att säga, och betecknade ett harmoniskt ur-tillstånd.

Representationen av kultur genom mat lagad eller på andra sätt förberedd av mänsklig hand signalerade ett avsteg från spontan harmoni genom dess anspelning på samhällelig hierarkisering och särskillnad. Enligt Brysons resonemang drogs dessa antitetiska poler avsiktligt till sedelärande spets: å ena sidan visades klart romantiserad idyll, å andra sidan självgott och depraverat välstånd. 16

De hade Väldig tilltro till måttfullhet de där grekerna, aldrig för mycket av nåt. Tråkmånsar!

¹⁷ Norman Bryson, Looking at the Overlooked: Four Essays on Still Life Painting (London: Reaktion Books, Limited, 2017), s. 23–25, 63

Bryson, Looking at the Overlooked: Four Essays on Still Life Painting, s. 25–29, 62.

Gästvänliga tråkmånsar! Och inte så tråkiga som man kan tro, för xenia-bilderna var intensivt självreflekterande, teatrala, och investerade i sin egen bildmässighet, vilket tog ännu större plats hos romarna när de övertog denna gryende avbildningstradition. Rum i romerska välbärgade boningar kunde vara helt upprivna av trompe l'oeil-effekter: imitationer, falska utsikter, optiska illusioner, speglingar, bilder-i-bilder och så vidare. Gärna på samma gång så att hela rumsligheten svajade mellan yt- och bildplanen. Följer man Bryson övertog skiftningarna mellan olika presentations- och representationslager främsta fokus under romartiden. Det var ett sätt att manifestera rikedom och makt: att påvisa hur enkelt det gick att linda världens skepnad runt sitt lillfinger. Om grekerna avbildade en rörelse mellan natur och kultur, var det för romarna en från naturens barbari till estetisk sofistikering, genom vilken grundläggande nödtvång upphävdes till konstnärlig lek.19 romarriket föll sen... ingen som fyllde på i akvedukterna till slut när det bara gick att måla sig ett glas vatten. Men det låter ganska roligt och – det påminner om att ha en digitaltryckt bal med vadd, istället för riktigt hö, och att låta en majskolv skjuta upp ur ett hungerslöst kogap! Precis Vi ser också ad jag Två gravitationspunkter att i så anspelningar på lustfyllda tänkte, Howdy! fall pendla mellan i sedelärande ingivelser såväl som mer Jag tycker mig ana begrundan av verkets anslag. Vi uppbyggliga ambitioner. Med en både lite grekiskt och skulle med den föresatsen kunna gnutta vilja, skulle det inte gå tänka oss den digitala-civiliserade romerskt inflytande på att ställa upp en variant av och överhärskande figuren i "Still-Lifestock". Vi antitetiska motpoler inom verket, ena ringhörnan och någon likt grekerna? hittar det lantliga, representant för mer rustika och naturnära, oreglerade, välbehagliga återgivet i växlande lägen och basala värden i den andra, eller vad säger av artificiell fabrikation, du, Howdy? som hos romarna. Jaa, du menar att vi kan föreställa oss två motvikter som drar i varandra för att komma i balans ... som typ en kultiverad paragrafryttare och en obehärskad galenpanna?

¹⁹ Bryson, Looking at the Overlooked: Four Essays on Still Life Painting, s. 20-59.

